Написав Діана Парипа
Субота, 20 червня 2015, 17:55

Ранок всміхнувся до мене привітно,
Сонце заграло промінням своїм.
І потягнулись до сонечка квіти,
І задзвенів пташок радісний спів.

Все стрепенулось, ожило, збудилось,
Ранок приніс знову нове життя.
Небо вгорі таке лагідно-синє,
Вгору піднесена пісня луна.

Сонце проміння своє розсіває,
Захлюпотіла в долині ріка,
Вітер весняний дерева гойдає,
Всюди я бачу Господні діла.

Хто ж міг створити так дивно природу?
Радість наповнює душу мою.
Я на коліна схилюся сьогодні,
Славу Ісусу Христу принесу.

Боже мій любий, я дякую щиро,
Що на землі цій Ти дав мені жить,
Що чудеса Твої бачу і дива,
Слава хай лине Тобі в кожну мить.

Ранок розкинув могутнії крила,
Там десь лелеки клекочуть вдалі…
І соловейко співає так дивно,
Радість приносячи й щастя мені.

Біблію візьму я і прочитаю:
«Де ти не глянеш – Господні діла!»
Господи мій, яке щастя я маю,
Що із Тобою спілкуюсь щодня.

Сонце угору здіймається вище,
Сонце до праці усіх заклика.
Вірю, Ісус, Ти мене не залишиш,
Дай не зостатись й мені без плода.

А соловейко в саду ще співає…
Лину за хмари, кудись в дивний світ.
Там бо печалі і горя немає,
Там не рахує вже вічність всіх літ.

Написав Діана Парипа
Субота, 20 червня 2015, 17:55

Ранок всміхнувся, і все заспівало,
В небо подяка і слава звучить.
Будь Ти зі мною в цю днину, благаю,
Тільки з Тобою бажаю я жить.

14.04.2004